

"Als kunsartist ben ik een patser, een proleet en een plebejer! "

"Als kunsartist ben ik een patser, een proleet en een plebejer!"

IN ÉÉN MAAND (MAART. 2012) ZESTIEN SCHILDERIJEN VERKOCHT. DE PIET VOL MET POEN. IK BULK ALS AOW GERECHTIGDE WEER EENS VAN DE FLAPPEN. GEDRAAG ME ALS PATSER ÈN PROLEET MET MIJN ROLEX OVER DE MOUW VAN MIJN LEREN JASJE OM TE LATEN ZIEN WAAR DE WEELEDE ZIT, DAAR HEEFT EEN ARTIEST ENORM SUCCES MEE BIJ DE VROUWTJES IN DE ALLES KITS OKEE BAR IN DE REGULIERSDWARSSTRAAT DIE ZO ZITTEN TE DRAAIEN OP HUN LEDEREN BARKRUKKEN, NIET VAN OPWINDING MAAR DANKZIJ DE CANDIDA IN HUN INTIEM. EN ZO HOORT HET TOCH OOK VOOR EEN WARE KUNSTARTIEST OHNE DOPPELTE BODEN OF VERBORGEN GEBREKEN ZOALS KUNSTENAAR POOTLOOS UIT SINT ANNA PAROCHIE...MAAR OM NOU MIJN GELD GELIJK ALWEER NAAR DE HOEREN OF DE HORSE BOER TE MOETEN BRENGEN OM POPI TE WORDEN ONDER DE ARTISTIEKE BOYS AND GIRLS, NO WAY...DAT IS MIJ EEN BRUG TE VER!
BEKENTENIS PROZA UIT HET LAND VAN DE ARTISTIEKE KUT KLAPSCHAATS ON TOP OF THE HILL

Toevallig houd ik sinds vanochtend weer heel veel van de Leeuwarder Courant, Omroep Friesland en de Friese collegae, alleen houden zij niet van mij en daar leg ik mij dan maar bij neer. Extreem linkse juffrouwen zijn ook altijd anti-Fred van der Wal.

Wat de collegae betreft uit het Noorden des lands is het net zoals de Grote Elvis Presley eens zong "A Onesided Love Affair" op zijn eerste LP.

Toen het nog leuk was in the dull Fifties en Elvis nog The Pelvis was. Toch bleef ik het tegen beter weten in het probe ren in het Friese kunstenaarsplantsoen want ik ben min of meer tegen One Sided Love Affairs.

Bijbedoelingen? Welnee.

Zo placht ik de omvangrijke K. Z., vol gevreten in- en intevreden tiep met zichzelf, dankzij hoge bloeddruk, tiepe van de immer blozende moederoverste van Kunstkring Uytland, regelmatig te omvamen in artistiek getinte extase als ik weer eens door de inspiratie uitmondend in een uitbarsting van ejaculatio praecox heftig geteisterd werd, edoch...mijn armen waren te kort en ik waande mij een softenon kindje met armpjes ter lengte van gebroken pollepels, die als mach teloze vleugeltjes op mijn schouderbladen zaten geplant.

DNA foutje, bedankt. Ach wat, denk ik dan; krijg de kolere en leg een ei!

In "De Witte Klok" ben ik al eens door een stoel gestort tot groot vermaak van de artistieke aanwezigen die wisten dat de poten van het houten zitmeubel half waren doorgezaagd.

Friese kutartiestenstreken.

Typerend links richtend gedrag van links draaiende melkzure juffrouwen. Ook hield ik uit voorzorg op platonische wijze ruim op afstand van de felle, linkse BBK activiste Martine Bakker in de tachtiger jaren, die mij nog eens een briefkaart stuurde met een aanmoedigend woord om haar te vragen met mij te bedde te gaan.

Nee, nu zullen we het helemaal krijgen en lik me reet is ook en wals, dacht ik gelijk. Ik ben tegen de zogenaamde Vrije Sex. Uitsluitend interesse in gebonden sex. BDSM.

Sex met een grote S en geen kleine v van slaap verwekkende vanille sex.

Hevig ontsteld door dit in extreem linkse kunstenaarskringen als normaal bevonden seksjuweel openbaar toegankelijk gedrag stuurde ik Martine B. in een moment van verwarring wèl een bos bloemen.

Rozen.

Symbolisch die bloemen, mijmerde ik bij mijzelf.

Freud zei het al.

Fred van der Wal zegt het hem na.

Rozen! Wat zijn rozen symbolisch gezien?

Kutten op steeltjes met doornen. Bloedbruiloft. De maandstonde. Al deze associaties schoten door mij heen als giftige pijlen die het hert doorwonden.

Ik had beter een giftig paarse cycloam kunnen geven aan het extreem linkse BBK meisje in een Hema pot.

Een bedankje voor mijn hoffelijke geste was er niet bij.

Sans rancune en sodemieter nou gauw op, denk ik maar altijd als ik een links draaiende kunstarieste aanschouw.

Toch moest ik bij die invitatie tot het tot niets verplichtend gebruik van heur artiesten tumtummetje even denken aan de pispot van Marcel Duchamp, de biechtvader van bijna elke los geslagen bevlogene kunstarieste(e) met ambities in de museale richting.

Elke moderne en toch zo eigentijdse kunstenaar hangt zijn virtuele lul en klotsende ballen in de pispot van Duchamp. Alsof dat normaal is!

Het heeft allemaal niet geholpen wat mijn goede bedoelingen met de kunstzinnige ku(ns)collegaatjes betreft en bij elke expositie werd mijn werk door de modieuze linkse artistieke kliek geweerd, aankopen geweigerd door kunst commissies, lidmaatschappen van kunstklups gecancelled en zelfs een op het eerste gezicht reuze aardig vrouwtje als Gea K. loste haar belofte om eens gezellig samen op de koffie te komen niet in.

Onbetrouwbaar volkje die kutartisten wijven. Allemaal links draaiend.

Ik was vanaf 1978 de eeuwige Outsider maar dronk geen Cider. Liever de zwaardere stuff. Nog vreemder was het gedrag van de beeldhouwster Eja Siepmann met haar saaie beelden in de trant van It's Trad Dad.

In elk geval heeft het meisje een zeefdruk van mij verworven toen we het nog goed hadden met elkaar en de Lode Piemelaer is al lang dood.

Incidenteel kwamen we bij elkaar op bezoek tussen 1978 en 1985.

Zaten wij thuis bij Eja en Lode een avond lang te schateren van het lachen om al die rare contraprestatie trekkertjes met hun pretenties, maar zag je ze bij een expositie in het Fries Museum deden ze net alsof ze mij niet kenden, want de BBK collegaatjes zouden er iets van denken.

Friese kunstariesten hebben als kunstkwasten links draaiende kut streken.

Beslist imposant daarentegen is de gotsjandack bont opgeverfde W. K. te O. die als squaw (indianen vrouw) op oorlogspad gaat in haar teepee (indianentent) en imponeert door haar kwaliteiten van het restaureren van Old Timers. Voor mij is deze aan design verwante kunde/kennis even veel waard als –en heel vaak van meer waarde- dan de resultaten van de zogenaamde vrije kunstenaars waar ik geen hoge pet van op heb.

Het ondergewaardeerde surrealistische ras talent Rhodis te O. zal in de provincie Friesland helaas niet aan

bod komen waar de kunst bonzen een klatsj klatsj kwast als boerenlul D. I. hogelijk waarderen en prefereren boven een kunstenaar met een door de kenners niet opgemerkte artistieke potentie .

Soms bevangt mij een min of meer machteloze woede, maar ik drink er geen pint minder om als kapitalisties angehauchte ras kunstenaar .

Mag ik ook eens wat? Ja dat mag, meneer van de Wallen!

© oktober 2014, fredvanderwal, BasicPublishing.nl